

μυηστον πατριάρχην Ἀλεξανδρείας τὸν Παλλαδῖν, ἐγκωμίοις στέφοντα τὸν τοῦ Διονυσίου ζῆλον ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῶν ἔλληνικῶν γραμμάτων ἐν Βλαχίᾳ.

Τὴν εὐρυῖαν, τὴν εἰς τὰ γράμματα προκοπήν καὶ τὴν εὔσεβειαν τοῦ Δημητρίου Μουσελίμη, ὅστις καὶ τοῦ σοφωτάτου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως ἐγένετο μαθητής, ἐτίμησε, διαγνοὺς τὸ μέλλον καὶ πρὸς αὐτὸν χειραγωγήσας, ὁ πατριάρχης Κύριλλος ὁ Λούκαρις, ἀναγνώστην ἀναδείξας τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἔτι σπουδάζοντα. Παρθένιος δ' ὁ Γέρων ἀπένειμεν αὐτῷ τὸ ἔκκλησιαστικὸν δρφίκιον τοῦ πρωτοκανονάρχου, τιμῶν «τὴν εὐλάβειαν καὶ εὐταξίαν, μὲ τὴν ὄποιαν ὡς ἔνας οὐράνιος λειτουργὸς ἐστόλιζε τὸν χορὸν ἔκεινον τῶν ιερῶν μουσικῶν»¹⁶. διεκρίθη δὲ τοσοῦτον ὁ Δημήτριος Μουσελίμης διά τε τὴν χρηστότητα τῶν ήθῶν καὶ τὴν μάθησιν, ὥστε Ματθαῖος ὁ τῆς Βλαχίας ἡγεμὼν ἐκάλεσεν αὐτὸν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἡγεμονίας αὐτοῦ, καὶ μηδέποτ' αὐτοῦ χωριζόμενος καὶ ἀγαπῶν τὸν ἄνδρα ἀνέδειξεν ἴδιαιτερον γραμματέα· τοῦτο βεβαίως πρὸ τοῦ 1654 ἐγένετο, διότι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συμπίπτει ὁ τοῦ Ματθαίου βοεβόδα θάνατος¹⁷.

Τὴν μεγάλην χώραν τῆς Βλαχίας ὁ βιογράφος τοῦ Διονυσίου παριστᾷ χώραν ἀκολασίας ἀκράτου, δυστυχῶς δὲ καὶ ἔνα μετ' αὐτὸν αἰῶνα τοιαύτην ἐν δλίγοις γράφει Καισάριος ὁ Δακπόντες¹⁸, ἐνῷ τεσσαράκοντα πρὸ τῆς εἰς

τοῖς ἀρχιερεῦσιν. Ἐν Βουκουρεστίῳ τῆς Οὐγκροβλαχίας. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ, αψίγ'. Κατὰ μῆνα δεκέμβριον· παρὰ Ἀνθίμου ιερομονάχου τοῦ ἐξ Τιθηρίας (ἐκ σελίδων ἐν δλῶ 62 εἰς μικρὸν Δον).

16. Βίος καὶ πολιτεία Διονυσίου· σελ. 12.

17. Διονυσίου Φωτεινοῦ Ἰστορία τῆς πάλαι Δακίας· τόμ. Β', σελ. 194. Οἱ ἡγεμὼν Ματθαῖος ἐκτισεν ἐν Βλαχίᾳ μονάς καὶ ναοὺς τριάκοντα ἐνέα, οἵς προσέθηκε καὶ τεσσαρακοστὸν ιερὸν σκήνωμα, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ μοναστήριον Σαραντάρι. Αὐτόθι, σελ. 195.

18. Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Γεωγραφικῆς Ἰστορίας τοῦ Δακπόντε, Μ. Ιω. Γεδεών, Πατριάρχ. Διονύσιος Δ'.

